

side vide, hvad de skal betale i husleje. Der skal ikke sidde nogle enkelte boligorganisationer, der kan køre det hele skævt. Vi skal have hånd i hanke med, at lejerne ved, hvad de har at rette sig efter.

Kl. 9.45

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Dansk Folkeparti opdeler åbenbart mennesker i en slags a- og b-mennesker. De, der ejer deres egen bolig – som ved en eller anden tilfældighed har haft råd til det – kan få lov at få en stor buket af forskellige låneformer. Man kan få flekslån med rentesatser, der er låst fast over 10 og 20 år.

Finansministeren hører også til den slags a-mennesker, som kan få lov til at låne til 2,3 pct. ude på lånemarkedet, hvorefter han genudlåner til lejerne til 5,4 pct. Alene på den transaktion har finansministeren de seneste 5-6 år tjent over 2 mia. kr. Hvorfor ikke lade de penge komme lejerne til gode?

Lad os så udvikle låneformerne. I Dansk Folkeparti har man vel samme principielle tilgang som Venstre, der har skrevet ind i deres principprogram, at lejere ikke må låne på samme vilkår som ejere. Lad os få det fuldstændig frit frem, og så kan vi jo sikre, at lejerne får mulighed for at låne på samme vilkår som alle mulige andre, og sikre, at der er garantiordninger og alt muligt i det.

(Kort bemærkning).

Anita Knakkegaard (DF):

Lad mig sige det sådan: Det er som sagt ikke mit område, det her med lån. Jeg kan kun stå og sige, hvad jeg selv mener, og det vil jeg gøre opmærksom på med det samme. Hvad Venstre har af politik på det område, ved jeg ikke. Men jeg vil da tro, at de også er fornuftige mennesker, der siger: Vi kan da ikke bare lade nogle lejere flytte ind i nogle nye boliger, uden at de skal afdrage hen ad vejen, så vi overlader regningen for renovering, hensættelser og sådan noget til de næste; overlader til de næste at betale af på gælden. Det duer da ikke, vil jeg sige til hr. Carsten Hansen. Vi skal da sørge for ordnede forhold.

Vi kommer jo ikke og hjælper de boligejere, der har købt til en lav rente, når renten så lige pludselig stiger. Så går de på tvangsauktion, hvis de ikke har pengene. Det er jo ikke noget, vi vil være med til. Vi vil ikke hjælpe ejerne.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

I modsætning til hvad fru Anita Knakkegaard siger, er der kun én gruppe herhjemme, der i den grad må opleve usikkerheden, og det er lejerne.

Det er lejerne, som hele tiden oplever, at de i kraft af Dansk Folkepartis stemmer er blevet udsat for at skulle betale den ene portion særskat efter den anden. Dansk Folkeparti har leveret stemmerne til, at landbruget ikke måtte miste en krone i støtte; Dansk Folkeparti leverer stemmerne til, at man selvfølgelig også i forhold til ejersektoren fuldstændig har kunnet opleve den fremdrift, der har været.

Men hvad værst er: Uden Dansk Folkepartis stemmer havde lejerne ikke været i en situation, hvor de hver især skulle betale 22.000 kr. i særskat. Vi har et ulige samfund, hvor vi kan se, at de lejere, der bor i den almene sektor, netop er den befolkningsgruppe, der er fattigst, dem, der er dårligst stillet. Er det retfærdigt, at de skal have en særskat på 22.000 kr.? Dansk Folkeparti havde kunnet forhindre det.

Vi havde gerne medvirket til en anden politik. Dansk Folkeparti har ikke villet medvirke til at sikre en anden politik.

(Kort bemærkning).

Anita Knakkegaard (DF):

Socialdemokraterne har været med til at tage næsten 9 mia. kr. til den særskat, som fru Lissa Mathiasen snakker om. Det glemmer hun bare altid at sige. Man skjuler det under gulvtæppet, man vil ikke sige, hvad man egentlig selv har været med til, og det kan jeg ikke lide. Det synes jeg er lavt.

Jeg har aldrig følt, at vi tog pengene til nybyggeri. Det var en gammel aftale, den har ligget der siden 1967, så der er ikke noget nyt i det. Det føler jeg ikke, men hvis fru Lissa Mathiasen virkelig har følt, at hun har taget noget, og at det var en særskat, hun pålagde lejerne, så synes jeg, hun skulle skamme sig. Jeg har aldrig følt det.

Det næste, jeg vil sige, er, at man burde have siddet med ved bordet, da De Radikale og Dansk Folkeparti fik ydelsesstøtten sat ned, sådan at man fik ydelsesstøtten til nybyggeri sat op til 75 pct. fra staten og kun 25 pct. fra Landsbyggefonden, men det gjorde man heller ikke. Man glimrede ved sit fravær; så man kunne gå ud og tale om huslejenedsættelser for 4 mia. kr., man ikke engang har økonomien til at betale for. For de 1,6 mia. kr., vi har sat hen af Landsbygge-